

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

18. [i.e. 8.] Dies Septemb. Patientes propiè dicuntur; qui malunt mala, non committendo, ferre; quàm, non ferendo committere. S. August. lib. de patient. cap. 5.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Septemb.

Tessera.

709

malæ malè videntur : appetitum sese ad infima pro-
jicientem heroicè sic moderabere : ut non modò iis,
quæ abblandiuntur , non abripiatur : sed etiam iis,
quæ minantur , tanquam inanibus spectris non ab-
sterreatur. Obvium te malis opponito : eò securior,
quò tutior, ac certior , excelsum animum, nulla re,
nisi à seipso lædi posse. Sic fiet , ut animi tui fere-
nitas, nec secundis, nec adversis interturbetur. Ma-
gnanimitatem è tui cognitione depromito : *Et per
publicam viam*, ex Pythagorico præcepto, *ne ito*. Ad-
mirantur cæteri hominum honores , dignitates, im-
peria ? Tu ea , tanquàm animi tui celsitudine longè
inferiora contemnit. Inhiant alii ingentes auri acer-
vos ? Tu oculo intorto ne spectato quidem. Fu-
giunt alii velis, remisque pauperiem ? Tu nihil ani-
mo timens, ultrò eam amplexato. Sævam minitan-
tis fortunæ tyrannidem horrent ? Tu, quæcunque
terriculamenta ingesserit, interritus excipito, inspici-
to ; bona sunt, mali specie personata. Hic mundus,
est quasi umbra arboris : sub qua in transitu meridio-
nantur viatores, post tantisper refectas vires, abscef-
suri. Sicut igitur, improvidè quis sub parulæ fagi te-
gmine habere domicilium deligat : ita stultè optet
fortunæ bona, conditione suâ fugacia , æternam sta-
bilitatem alicui habere. Memineris ergò illius :

Tecum nihil ferēs: licet omnia solus haberes.

18. DIES SEPTEMB.

Patientes propiè dicuntur ; qui malunt mala , non
committendo, ferre ; quàm, non ferendo com-
mittere. *S. August. lib. de patient. cap. 5.*

Y y 3

I. Pa-

Patientia, tam est in omnibus necessaria omnibus: ut etiam, vel ad legendum hunc tam contractum tractatum de Patientia, oportet sit adhibere patientiam. Sicuti nihil est homini familiarius, quam pati: Sic nihil magis necessarium, quam patientia. Non iniquius nobiscum actum, quam cum feris. Aper, hederam suam habet, draco silvestrem lactucam: anguis, marathum: aliis: vicinior medela data est, ipsa membra: cani vulnerato, ipsa lingua, est balsamum. Hominibus commune pharmacum est, patientia, & silentium. Magnum malum est, non posse pati mala. Compendio tamen ab omnibus se malis, quæ patitur, expedit, qui facile tulit: hic palmam de omnibus retulit. Quod pati est necessarium, hoc sit voluntarium, & nihil patientis. Manus, pedes, artus reliqui, suis potius deficient munus, quam stupidi, patiendo reddantur. Scitè Herodes Sophista dum podagrâ, & chiragrâ laborabat: Cùm, inquit, edere oportet, manus non habeo; oportet progredi? non sunt mihi pedes: oportet dolere? tunc & manus mihi sunt, & pedes. Ita integri ad patiendum semper sumus. Tot porro, ac tantæ sunt; quas patimur calamitates; ut teste Demetrio, ipsæ nobis dominantur: (a) *Calamitates, inquit, hominibus imperant; & non homines calamitatibus.* Itemque S. Hieronymus: *A cunabilis Ecclesia non defuit iniquitas premeus, & iustitia patiens.*

II. In medullas cordis demittenda vox Thematizæ. (b) *Homo nascitur ad laborem, & avis ad volatum.* Intuere, quid desit avibus ad volatum: tota in hoc

(a) *In Epist. (b) Job. 5. 7.*

hoc positæ sunt; rostro acuto, ut scindant, proræ loco aërem, alarum remigibus actuosæ; oblongioribus suo ordine pennulis, ex utroque instructæ latere, veluti transtris; cauda, clavi instar est, quâ gubernantur & flectuntur pedibus collectitiis, digitis sparsis, unguibus aduncis; quibus, tanquam anchoris aptè hæreant suis portibus, id est, ramis. Non minus homo devotus labori nascitur: Circumspice totum; nihil notabis deesse, ut patiatur: etsi multum ei desit Patientiæ. Tota hominis conditio in hoc videtur affabrè elaborata; ut pati possit: non instructus pennis, ut volet; & è miseris evolet, ut avis: sed egenus, infirmus, nudus, exermis. Id interest, quod avi deesse possint instrumenta volandi; non homini tolerandi. Cervo, currere deficiet; lupo prædari; leoni timere: non homini, posse pati. Vitæ humanæ primitiæ, sunt lachrymæ. Non ante nascitur homo, quam patitur; quia gemit, dum oritur. Primum igitur lucis tributum, pati est: inde per reliquas ætates, pendenda suæ miseriæ vectigalia. Ferat igitur adultus, quod infans tulit; nec pudeat consecrationis suæ, qui non prius sentit lucem, quàm laborem. Pati est homini, primum quod docetur; ultimum quod dedocetur.

III. Cave igitur, tua impatientia fias palea, omni vento afflictionis agitata. Ex palea fit fumus, aut fumus; dum vel putredine consumitur, vel igne combuitur. Sed esto, ut arbor altè radicata; quæ ventorum turbine magis firmatur, quàm debilitatur. Adversa si advenerint, cupias; si supervenerint; sustineas. S. Ambrosius, vineam inducie suis plagis fœ-

fecundiozem, putatione latiore: (a) Ut vinea, dum
jugatur, erigitur: & recisa non minuitur, sed augetur.
ita sancta plebs dum ligatur, exstruitur: dum humilia-
tur, attollitur: dum reciditur, coronatur. Cassiodorus
aurum profert ad generosam patientis animam de-
corandam; de qua dici potest, quod de metallo pe-
tioso: purior est, dum arserit: potior dum decoxi-
t. Eandem quoque rem, docto penicillo expressit
bas Cellensis Petrus: Cholericus, & celestis complexus
tua, suis passionibus hilarescit: suis congelationibus frigidus
descit: suis eversionibus concretescit: suis agritudinibus
convalescit: suis contrariis infortunis fortior & asse-
rior eritescit. Et paulò post: Ecce caminus, sed non
met aurum: Ecce mare, sed supernatat oleum: Eum
malleus, sed non frangitur adamas: Ecce ventus,
mons Sion non commovebitur: Ecce praelium, sed miles
tenet gladium. Denique pateris mala vel bonus, res
malus: si bonus, erit ad cumulum gloria; si malus, &
libenter pateris, erit ad solutionem debiti. Quid e-
gè superest, quàm ut tibi pro more accinam:

Non animo iristi, sed pœnam quam meruisti.

9. DIES SEPTEMB.

Hoc solatium est vasti doloris; quod necesse est, de-
finas illum sentire; si nimis senseris. Seneca
Epist. 78.

Constan- 1.
tia.

Spectabilem se præbet una e Spectabilis-
tatis fortitudinis pedif-
quis, Constantia: cui proprium
est in omni calamitate; & va-
lissimo quoque seu corporis dolore, seu animi
maro-

(a) l. q. in Luc. (b) l. q. Epist. 2.